ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7337/2002)

7 ମଇ, 2008

(ଏଚ. କେ. ସେମା ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ)

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 - କେବଳ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାରର ଉପଲବ୍ଧତା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଖାରଜ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରେ ରିହାତି ଦେବା ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାରର ଉପଲବ୍ଧତା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ - ଭାରତ ସଂଘ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ରେଳବାଇ ଦାବି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ପଠାଇବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା - ଏହି ମାମଲାରେ କୌଣସି ବିବାଦୀୟ ତଥ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି - ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ 6 ପ୍ରତିବର୍ଷ ସୁଧ ସହିତ ସ୍ୱୀକୃତ ଦାୟିତ୍ୱ ପୈଠ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7337/2002 ।

W. P. ନଂ. 1123/1997 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 2.3.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରମେଶ ପି. ଭଟ୍ଟ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ ବ୍ୟାସ, ମହିମା ସି. ଶ୍ରଫ ଏବଂ ଚିରାଗ ଏମ୍. ଶ୍ରଫ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ଆମେରେଶ୍ୱରୀ, ସୁନୀଲ ରୟ ଏବଂ ଅନିଲ କଟିୟାର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1123/1997 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ଉପଲବ୍ଧ ଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଏହା ଆଇନର ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଯେ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାରର ଉପଲବ୍ଧତା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗରେ ପ୍ରତିକାର ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମାର୍ଚ୍ଚ 4, 1992 ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର 31, 1992 ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଗୁର୍ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଇଲା ପରିବହନ ପାଇଁ ରେକ୍ ବୁକ୍ କରିଥିଲେ । 3,56,69,671/- ଟଙ୍କାର ରାଶି ଯାହା ଭୁଲବଶତଃ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଭୁଲଟି ହୋଇଛି ବୋଲି ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତେବେ, ଆମ ମତରେ, ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାରର ଉପଲବ୍ଧତା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦାବିକୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେଳ ଦାବି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1987 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 13 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ରେଳବାଇ ଦାବି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଯିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସହିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଆମର ସ୍ପଷ୍ଟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଭାରତ ସଂଘ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ୱୀକାର କରିଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ମାମଲାରେ କୌଣସି ବିବାଦୀୟ ତଥ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଛୁ । ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ । 1993 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 6 ତାରିଖରୁ ଆଜିଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପରିଶୋଧ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ 6 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ସହିତ ସ୍ୱୀକୃତ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।